

Refleksjonsbrev november

Denne måneden har vi prøvd å få inn litt IKT i prosjektet.

Karin tok med seg noen barn og en Ipad med ulike instrumenter. På ipaden er det en app hvor det ligger ulike instrumenter slik som xylofon, trommer, piano og klarinett. Barna ble veldig opptatt av ipaden hvor de skulle trykke på de ulike instrumenter for å lage musikk. Noen trykket veldig mye, mens noen få la merke til at det å trykke en gang holdt før det kom lyd fra instrumentet på ipaden. Etter hvert merket Karin at det ble litt for mange barn samtidig og at det helst kunne vært litt færre barn, da det ble litt uenigheter. Når Karin tok frem ipaden med instrumentene litt senere i måneden så hun forskjell på hvem som hadde brukt dette før og hvem som ikke hadde gjort det. De som hadde vært med før visste at det å trykke en gang på ipaden lagde lyd. De som ikke hadde gjort det før trykket mange ganger for å få fram lyder. Når de holdt på med det litt skjønte de etter hvert at det holdt med å trykke en gang.

I rammeplanen står det at «barnehagens digitale praksis skal bidra til barnas lek, kreativitet og læring. Personalet skal legge til rette for at barn utforsker, leker, lærer og selv skaper noe gjennom digitale uttryksformer» (Udir, 2017, s. 44-45). Ved at barna leker med og lager musikk på Ipaden, får de en ny arena å utforske toner og rytmer på. Dette er med på å gjøre prosjektet til en levende del av hverdagen, og gjør at vi møter musikk på flere måter.

Vi har hatt mange fine dansestunder med både sang og musikk. Monica satt på gulvet og sang noen sanger som vi ofte synger med barna. Barna hopper opp og ned til sangen før de danner en ring og vil holde hverandre i hendene og danse. Vi har sett at barna forbinder sang og dans med å holde hverandre i hendene. Dette gjør at dans blir et fellesskap der barna opplever sterkt samhold og tilhørighet i gruppen.

Barna kjenner nå mange sanger som de kobler til situasjoner. Som når vi leker i båten ute og barna vil synge «ro ro din båt». Vi hører at de synger forskjellige sanger, ikke bare «bæ bæ, lille lam» som de ofte sang før. Barna kommer og spør oss ansatte om vi enten kan synge eller sette på ulike sanger. De går rundt og synger mens de leker eller setter seg ofte sammen for å synge sanger. Vi ser gjennom prosjektet at barna har begynt å samle seg mer i grupper for å synge og danse sammen. Er dette noe vi ansatte oppfordrer til, eller skjer det av seg selv?

Barnas møter gjennom musikken er et spennende tema som vi reflekterer mye rundt. Det er helt klart at de henter inspirasjon fra hverandre til måter å utforske og utvikle både dans og musikkskapning. De ser hva de andre gjør, ser hverandre i øynene, smiler og ler til hverandre. Barna er to år, og mye handler om at de ønsker å gjøre det samme som andre gjør. Derfor opplever vi også litt konflikter hvis vi ikke har nok av et materiale vi lager musikk av.

Et av barna på Merkur har i det siste vært opptatt av troll, og interessen har spredd seg til flere barna på gruppa. Barna snakker mye om trollet, de sier "Nå kommer trollet", og løper og gjemmer seg. Et barn vil veldig gjerne høre Badebussensangen fra NRK. Vi hører gjerne på den, dette er barnekultur, og det er viktig at barna får være med og definere den selv. Men vi prøver også å gi andre inspirasjoner. Eventyret om Bukkene Bruse er fortsatt det mest populære på Merkur, og sangen om "Lille Bukken Bruse", synger vi nesten daglig. Dovregubbens Hall spiller vi også en del, og da later vi som vi er troll, som tramper høyere og høyere i gulvet. Vi sier "Hysj, hører dere trollet?", og lytter mens trollet kommer nærmere og nærmere. Dette synes barna er veldig spennende, og akkurat passe skummelt. På slutten av stykket, løper vi gjerne og gjemmer oss under bordet, eller inne under senga. På denne måten blir også eventyrformidlingen knyttet sammen med musikkprosjektet.